

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

BLÓFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4 sz.

A csendőr mint tanu.

Irta: K. Nagy Sándor kir. törvényszéki bíró.

Tudom én, hogy nem jó felszaggatni a már beheggedt sebeket. Nem is azt akarom, hanem egy enyhítő cseppet csepepenteni arra a sebre, a mely talán már nem is fáj s rámutatni arra az elégtételre, melyet az a becsületben megsértett csendőr a legfelsőbb bíróságtól kapott, de egyuttal figyelmeztetni is akarom azokat, a kik hasonló körülmények közé juthatnának, hogy mi lenne a teendőjük.

Egy eléggé nem kárhözthatató eset történt egy csendőrről. Elhallgatom nevét s azt a helyet is, a hol történt.

Tudja azt ugyis, a kire tartozik.

Egy esküdtzéki tárgyalás alkalmával a tényleges szolgálatban levő csendőr tanúként volt megidézve. Kalappal és oldalfegyverrel jelent meg. Az elnök kérdésére elmondta vallomását, a mi a vádlottra terhelő volt. Az elnök szembesíteni akarta tanut a vádlottal és szólította vádlottat.

Ekkor történt ez a hallatlan eset.

Vádlott a védői emelvény előtti ülőhelyéről felkelve, az őt követő fogházor kiséretében előre lépett az elnöki emelvény felé, melylyel szemben a csendőr katonás merev állásban egyenesen az elnök felé nézett, de mielőtt a szembemondás megkezdett s erre az elnök felhívást intézett volna a csendőrhöz, vádlott az előre lépést megállással meg nem szakítva, hirtelen a csendőr mellé lépett s oldalról orozva a csendőrt — a nélkül, hogy ennek a védekezésre ideje lett volna — akként ütötte arcul, hogy kalapja a fejéről lefordult és csak a fogházornek és a hivatalszolgának közbelépése folytán sikerült a csendőr további bántalmazását megakadályozni.

A csendőr arca elfehéredett s mozdulatot tett kardja felé, de volt annyi lelki ereje mégis, hogy megfékezze méltó haragját, mely rettenetes következményeket vonhatott volna maga után.

Bizony, nagy erő is kellett ahhoz, csudálatos önuralom. Mert a méltán kitérő bosszút gyűrte le. A kard használata ekkor már egy megfékezett emberrel szemben nem védekezés, hanem az emberi gyalóságok egyik legveszedelmesebbike: a bosszuállás lett volna.

Igazán helytelenül tenném, ha én a fegyverhasználati jogot e helyen magyarázni akarnám. Ebhez jogom

sincs, mert hiszen a csendőr nem áll a polgári büntető-bíróság hatósága alatt s tettei nem a polgári büntető-törvények szabályai szerint bírálandók el.

De azért megbocsátanak nekem, ha, az én egészen polgári felfogással a egyéni nézetem alapján említésbe hozom a Szolgálati utasítás némely szakaszát. A 47. §. szerint tartózkodni kell minden elhamarkodástól. A 64. §. szerint a csendőr fegyverét csak akkor, illetve azután használja, a mikor a veszély elhárítására, az engedelmesség biztosítására, az ellenszegülés megtörsére, a megszökés megakadályozására, vagy az egyéb törvényes czél elérésére alkalmas és megengedett enyhítő eszköz rendelkezésére nem áll. Szándékának csak arra szabad irányulni, hogy a támadót, illetőleg ellenszegülőt a támadás folytatására stb. képtelenné tegye. A 65. §. szerint ha fel nem fogyvertt egyén támadja meg a csendőrt, *készül őt megfogni*, vagy megütni és a körülmények engedik, rántson kardot.

Mindezek a szakaszok tehát — az én egyéni nézetem szerint — azt mutatják, hogy a fegyverhasználat rendes körülmények között nem a sértés megtorlása, hanem annak elhárítására való, de a sértésnek megtörténte s a sértőnek nyomban mások által megfékezése és ártalmatlanná tétele után már annak alig lenne törvényes jogosultsága.

No, de hát hagyjuk ezt s térjünk vissza az esethez.

A *Bíróvádi perrendtartás* 296. §-a szerint a bíróság tárgyaló elnökének feladata a rendnek fentartása és a 297. §. szerint, ha a vádlott illetlen vagy durva magaviseletet tanusit, az elnök a fogva levő vádlott ellen fegyelmi büntetést alkalmaz.

Az esküdtzék elnöke élt is e jogával s a csendőr ellen merényletet elkövető vádlottat *azonnal vasra-verette*.

A kir. ügyész pedig azonnal felállott és kérte, hogy a vádlott ellen a csendőrről szemben elkövetett hatóság elleni erőszak büntetéként megtorlása és a további intézkedés megtétele végett a főtárgyalási jegyzőkönyv idevonatkozó része kivonatban vele közöltessék.

A megsértett csendőr hallgatott.

Hogy azután a csendőr a Szolgálati utasítás 21. §-a értelmében járt-e? Nem kutatom.

Pedig jó mindig szigorúan szem előtt tartani a szabályokat s nem felejtkezni el arról, hogy a hasonló tettegességgel — mint a milyent vádlott elkövetett — csupán becsületsértés is elkövethető s a becsületsértés a

Btkv. 368. §. értelmében csak magánvádra üldözhető s magánvád nélkül nincs büntetésnek helye.

És a jelen esetben épen e miatt menekült meg a vidlott a nagyon is megérdemelt törvényes büntetés alól, mert a csendőr abban a véleményben lehetett, hogy az ő felszólalása nélkül is méltóképpen meg lesz torolva az elvetemült merénylet, a mely ellen védekeznie egyáltalában nem volt ideje — még ha eszébe ötlött is a Szolgálati utasítás 23. §-ának rendelkezése — olyan hirtelen és váratlanul történt az egész.

Azt a csendőrt valószínűleg az birta a hallgatásra, hogy ő most is, mint tanu, hivatalos eljárásban áll a bíróság előtt. Mert hiszen tudnia kellett a Bűnvádi perrendtartás 197. §-ából, hogy «a fegyveres erőnek és a csendőrségnek tényleges szolgálatban álló tagjai, valamint a rendőrséghez és a pénzügyorséghez tartozó egyszemélyes tanukul rendszerint *feljebbvaló hatóságuk után* idézendők meg.» Tudnia kellett a Bp. 298. §-ából, hogy: «katonai bíróság hatóságának alávetett egyént, ha a tárgyalást zavarja, vagy helytelen magaviseletet tanusít, az elnök rendreutasíthatja, szükség esetében a tárgyalóteremből eltávolíthatja és megbüntetése végett a *feljebbvaló katonai hatóságot keresi meg.*» Tehát az elnök nem bánthatik el vele úgy, mint más polgári tanukkal.

(Már pedig, hogy: «a katonai szó a hadseregbe, a haditengerészetbe, a honvédségbe, a népfelkelésre és a csendőrségre vonatkozik»: ez nyilvánvaló a Bp. 13. §-ából.)

Tudhatta végre azt is, hogy a Bp. 224. §-a szerint: «a fegyveres erőnek és a csendőrségnek tényleges szolgálatban álló tagjait, valamint a rendőrség és a pénzügyorség személyzetéhez tartozó egyszemélyes tanudijakról külön szabályok rendelkeznek». Tehát e tekintetben sem egyforma eljárás alá esnek a polgári tanukkal.

Az a csendőr feljebbvaló hatóságának rendelete folytán jelent meg, mint tanu, az esküdtörbíróság előtt, hogy ott hivatalos eljárásának eredményét előadja. Oldalfegyverrel és kalappal jelent meg s mint ilyen jelentkezett az elnöknel, holott polgári tanunak le kell venni a fővegét, úgy a jelentkezéskor, mint a kihallgatatása alatt.

Egyszóval a csendőr méltán hihette azt, hogy ő akkor is hivatalos eljárásban van, mikor tanuként a bíróság előtt kihallgatják s az ellene elkövetett merénylet hatóság elleni erőszakot képez, mely az ő hallgatása daczára sem marad megtorlatlanul.

De biz az nem úgy történt. Jó lett volna neki azonnal felszólalni és kívánni a megtorlást; mert így az a Szolg. utasítás 21. §-ában előírt módon előterjesztett kívánsága folytán *legalább becsületsértésért* mindenestre megbüntették volna a merénylőt. Így pedig büntetlenül maradt, mert az ügyben eljárásra illetékes kir. törvényszék és a felettes kir. ítélőtábla úgy fogta fel az ügyet, hogy a csendőr nem volt hivatalos eljárás-

ban a tanuzás és bántalmaztatása idejében, a fenforogni látszó becsületsértés pedig, magánindítvány hiányában nem volt üldözhető.

Ezzel ez az ügy teljesen be volt fejezve a felekre nézve, mert a másodfoku határozat ellen a felek részéről semmiféle jogorvoslatnak nem volt helye.

Hol hát az az enyhítő balszam, a mit ígertem? — kérdehetné valaki.

Azonnal megmutatom.

A *Bűnvádi perrendtartás* 441. §-a szerint: «a koronaügyész bármely büntető bíróságnak jogerős határozata vagy egyéb intézkedése ellen, mely a *törvényt megsértette*, a jogegység érdekében közvetlenül a kir. Curriánál perorvoslatat élhet». A 442. §. szerint: «a kir. Curia, ha a perorvoslatot alaposnak találja, kimondja, hogy a megtámadott határozat, vagy intézkedés a törvényt megsértette».

És a *kronaügyész* ebben az ügyben is — a jogegység érdekében — perorvoslatot élt, hogy a kir. Curia — az ország legfőbb bírósága szint valjon ez ügyben. Vallott is, s az a *csendőrök javára* történt.

Nézzék, olvassák! Ime! itt a kir. Curia bölcs határozata, melyet 1907. évi szeptember 17-én 7456. sz. a. hozott.

A koronaügyész perorvoslata alaposnak találtván, kimondatik, hogy a *csendőr, mikor felettes hatóságának meghagyására a bíróság előtt megjelenik és az általa hivatalos eljárása alatt tapasztaltakra vonatkozóan tanuként kihallgatatik, hivatalos eljárásban levőnek tekintendő s hogy emnélfogva az ellene ezen hivatalos eljárás alatt elkövetett tetleges bántalmazás a Btkv. 165. §-ában körülírt hatóság elleni erőszak tényálladékat megállapítja».*

Elmondja tovább a határozat a fentebb vázolt tényállás s hogy megsértette a törvényt a törvényszék, midőn kimondta, hogy nem fogor fenn a Btkv. 165. §. hatóság elleni erőszak és megszüntette az eljárást és hogy megsértette a törvényt a kir. ítélőtábla, midőn a törvényszéki végzés ellen a kir. ügyész által közbevetett felfolyamodást elutasította.

A *határozat indokolásából* ki kell emelni, miként az elsőbíróság azért utasította el a kir. ügyésznek a Btkv. 165. §-ára alapított s a merénylőt ellen beadott vádiratát és szüntette meg a bűnvádi eljárást, mert «habár a csendőr a főtárgyaláson felettes hatóságának meghagyása folytán jelent meg s habár az általa hivatalos eljárása alatt tapasztaltakra vonatkozóan hallgatattott ki, ez a meghagyás és kihallgatás csupán a megjelenésre, nem pedig a főtárgyaláson való ténykedésére vonatkozik s így a csendőr a főtárgyaláson hivatalos eljárás teljesítésében nem volt, emnélfogva az e közben vele szemben elkövetett bántalmazás nem vonható a Btkv. 165. §-ának rendelkezése alá, a fenforogni látszó becsületsértés pedig, magánindítvány hiányában, nem üldözhető». A kir. ítélőtábla elfogadta ezeket az indokokat. Azonban a kir. Curia nem osztozott ebben a

fel fogásban, hanem saját fentebbi határozatát így indokolja:

«A csendőr ugyanis, a ki valamely bűnügyben a Bp. 197. §-ának megfelelően lett idéztetése folytán felettes hatóságának meghagyására jelenik meg tanuként a bíróság előtt s itt azokról a tényekről tesz tanúságot, melyekről csendőri hivatala körében a bűnügyben fogantatott nyomozás alkalmával szerzett tudomást, valamint egyrészt megjelenésével a felettes hatóság meghagyásának teljesítésében jár el, — úgy másrészt a bűnügyben kifejtett nyomozó tevékenység mintegy folytatásaként tett tanuskodása alatt hivatalos eljárásban van; az ezzel az alkalommal irányában elkövetett tetteleges bántalmazás tehát a Btk. 165. §-ának rendelkezése alá esik. Nyilvánvaló ezekből, hogy az ügyési vádirat az elsőfokú bíróság végzésében felhozott indokokból nem volt elutasítható. Mindezeknél fogva a koronaugyész perorvoslatát alaposnak felismerni és a törvényt értést megállapítani kellett.»...

Ime az elégtétel a csendőrnek!

A legfőbb bíróság kijelentése szerint tehát hivatalos eljárásban van a csendőr mint tanu.

A szarkafészek.

Irtó Pajor Tamás csendőrhadnagy. (Vége.)

A gombot az őrmester zubbonya zsebébe eresztve, megvárta, míg társa rendbeszede magát s szóltanul elindultak a perzelő napon az őrzület portyája. Egy jó félórát haladtak már a vetések és a tengeritáblák között, míg végre a távolban szemükbe ötlött az elérendő tereptárgy, a «Vakkants» csárda. A mint a fordulónál az országútra vezető dűlőre jutottak, a tengerivetésből nagy robajjal, cserregéssel egy csapat szarka röppent fel. Markos őrmester mindjárt megjegyezte:

— Itt vannak a házi madarai Berkes, most foghat belőlük, ha tud.

Berkes mosolyogva nézte a szálló madarakat s észresem vette, hogy őrsparancsnoka az árkot átugorva, a tengeritáblába igyekszik. Egy pillanatig nézte, de aztán ő is utána indult.

Mivel őrmestere fegyverét kész helyzetben tartotta, ő is levette válláról fegyverét s őrsparancsnokától 6—7 lépésre oldalt éber figyelemmel beljebb hatoltak a sűrű táblába. Már jó ideje haladtak a nélkül, hogy valamit észleltek volna. Berkes az egész dologból mit sem értett s kérdő pillantásokat vetett parancsnokára. Markos őrmester megállott s Berkeset magához intette.

— Hát mit gondolsz, Berkes, hová megyünk?

— Én nem tudom, őrmester úr kérem, ha csak nem a szarkák után.

— Na látja eltalálta — szólott nevetve Markos; — most én megyek a szarkák után. De azt ki tudná-e találni, hogy miért?

Berkes komoly arcot vágva gondolkodott, de bizony csak nem tudta kitalálni.

— Hát figyeljen csak, mit látott. Egy sereg szarka felrepült a tengeri táblából. A tengeriben nincs fészük, mint tudja, még a csöveket nem ehetik, mert zöldék; víz itt nincs, amire inni jöhetnének. Tehát föltehető, hogy ennalóljuk akadt a maga házi madarainak s azon osztottak. Egy hulla; állati, esetleg emberi is lehet, a mi őket ide csalta.

Berkes csak ámult, hogy ilyen egyszerű dologra nem tudott rájönni s csodálkozó tiszteletet érzett előjárója iránt.

— Hanem most menjünk tovább ebben az irányban, maga 10 lépésre balra tőlem a barázda mentén haladjon.

Alig haladtak vagy 40—50 lépést, mikor Markos őrmester Berkeset hangos kiáltással hallja.

— Egy ember — egy holt ember — őrmester úr, a vén Mihály koldus! . . .

Markos őrmester egy pillanat alatt Berkes mellett volt. A barázdában arccal a földre borulva egy emberalak feküdt. Markos óvatosan készen tartott fegyverrel körüljárta s mikor meggyőződött, hogy tényleg hullával van dolga, megállott s vizsgáldni kezdett.

— A vén Mihály koldus — mondta megindultan. Zöldbe játszó, foltos papi reverendájáról s nagy fehér szakálláról, mely most piszkos volt a rátapadt véres sártól — mindenki megismerte volna azonnal.

Egy ideig némán nézte, de feltámadt bensejében a hivatottság láza a bűntényért elégtételt szerezni, de nem feledkezett meg őrsparancsnoki kötelességéről sem s az esetet felhasználta mindjárt, hogy ifjú bajtársát oktassa.

— Ez egy hulla, a mit találtunk. Mit mond az utasítás a talált hullákra vonatkozólag? A II. Szolgálati utasítás 55. §-a rendeli, hogy első sorban megállapítandó vajjon büntényről vagy egyéb esetről van szó. Ezen ezelőből a hulla és környéke tüzetesen megfigyelendő. A tátonag mely seb az áldozat nyakán bizonyítja, hogy erőszakos halálesettel állunk szemben. Ha jól szemügyre veszi a tengeriszárakat, láthatja, hogy igen sok le van taposva és letérdelve a nyomok mentén. Két nyom látszik. Egyik ide vezet, a másik innen távolodik. Mindkettő a dűlő ut irányában, a honnan mi is jöttünk. Most figyeljük meg a nyomokat. Az a nyom, a mely időkig vezet, mely bizonytalan járásra valló, elcsuszadással tarkított nyom. A távolodó könnyebb lépésre enged következtetni és gyorsabb lábaktól származhatik, mert a nyomközök nagyobbak. Mérjük csak meg a nyomokat. Látja, a két nyom egy és ugyanazon lábtól származhat, sőt való is, mert a bal lábón a csizmapatkó itt is, ott is megvan. Tudjuk most már, hogy egy ugyanazon ember járt itt, ki jövet melyebb nyomokat hagyott, tehát nehezebb volt; elmenet pedig kevésbé mely nyomait nézve — könnyebb lehetett.

— Kitalálja-e most, Berkes, hogy mi módon lehetséges ez?

Berkes, a ki álmélkodva hallgatta őrsparancsnoka következtetéseit, ezuttal jól felelt.

— Azt hiszem, őrmester úr kérem, hogy mikor idejött, hozott valamit . . . Bizonyára a vén Mihály hozta ideig a zsákját, itt megölték s a zsákját elvittek.

— Hohó! várjunk, Berkes — nem megy az olyan gyorsan, mint maga hinné. Nézze csak meg jól az áldozat lábellenjét.

Berkes, ki nyomozási lábában, már szinte a tettest fogta nyakon, odapillantott a hulla lábára s látta, hogy azon cipő van; hirtelen merész gondolata támadt.

— Kérem, őrmester úr, a centimétert, hogy megmérjem.

— Felesleges, az fam. Van rajta patkó? Ugyebár nincs. Láthatja tebát, hogy nem az öreg nyomai ezek, hanem máséi. Mivel pedig cipőnyom nincs is itt, világos, hogy a vén koldust másuttól ölte meg a gazember s ide cipelte a vállán, hogy elrejtse. Majd meg tudjuk azt is később. Először azonban tegyünk eleget annak az 55. §-nak. Vegyük pontosan szemügyre a hullát s jegyezzük fel, hogy hol, mikor, hogyan és milyen tárgyak birtokában találtuk.

Markos őrmester bal karjára akasztva fegyverét, a már előbb feljegyzett és rajzolt lányomok mértékéhez hozzáírta, hogy a hulla milyen alakban fekszik, milyen ruha van rajta, milyen tárgyai vannak stb.

— Most az a kérdés, ki a tettes. Olvashatta, hogy gyakran a kézhez, körmök alá tapadt moszathból következtetve derítették ki bűneseteket. Tegyük próbát itt is; mert ha a hatóságnak átadjuk a hullát, késő lesz.

A hullának szabadon levő jobb kezét, mely göröcsösen ökölbe volt szorítva, gondos vizsgálat alá vette. Az ujjakat széthuzogtatva nem talált semmi figyelemre méltót először. Hirtelen eleresztette a holt kezét s zubonyából a szarkafészekben talált gombot vette elő. A hüvelykujj körmét összemérte a bőrdarabkán levő nyommal.

— Berkes, megvan a gomb leszakítója! Ki hitte volna, hogy ilyen jó bűnjelt lehet találni egy szarkafészekben. Most már a gomb tulajdonosát derítsük ki s a tettes kézre kerül. Ön most itt marad, míg a Vakkants csárdából valakivel a községbe küldetek s aztán folytatjuk a nyomozást.

Markos őrmester magára hagyva járőrtársát, az alig 3—400 lépésre álló csárdához sietett. Szerencsére egy szekeret is talált ott, mely a községbe igyekezett. Egy szolgálati jegyben helyettesének röviden megírta a teendőket; hogy a bíróságnak táviratozzon s az előjáróságot értesítse a hullának őrizetbe vételére. A levelet átadva megkérte a szekeres gazdát, hogy egyenesen az őrsre hajtson. Ezután a kocsmárosat felkeresve, közömbös tárgyakat érintve beszélgetésbe elegyedett vele. Észrevélen belezott a vén Mihály koldust is, azt mondván róla, hogy régen nem látta, pedig szeretne vele beszélni.

— Ejnye, őrmester úr, ha tegnap jön, itt találja. Itt volt az öreg délutántól jó késő estig.

— Hát este merre ment? — kérdezte egész közömbösen az őrmester.

Azt biz' én nem tudom, kérem. Ugy 9 óra után, mikor készülődött már elmenni, bejött ide az a cigánykóvác, a ki a vásárookra jár. Ivott egy deczi palinkát s mikor az öreg ment kifelé, mondta, hogy elkiséri. A mint elmentek, üres maradt az ivószoba, zártam s lefeküdtem.

Markos őrmester elgondolkozott. A hallottakból sejtette, hogy ki az a cigánykóvác. Most már csak a bizonyíték megszerzése van hátra.

— Aztán mondja csak, kocsmáros úr, volt az öregnél pénz?

— A kocsmárosot meglepte a kérdés, de nyugodtan válaszolt.

— Oh igen volt. Dicselkedett előttem, hogy mennyit kapott a vásárran. Láttam nála egy kis fekete harisnyát, a miből 30—40 fillért vett ki, mikor az étkezésért fizetett. Régebben egy takarékpénztári könyvecskét is mutatott.

— Hát az a cigánykóvác abban az ólomgombos bőr-közmében volt, a mibe járn szokott?

A kocsmáros nem vette észre a csel s megerősítette, hogy abban volt, mert egészen jól emlékezik rá.

Egyszerre kocsizörgés hallatszík, mely a kocsmára előtt megszűnik. A községből a bíró érkezett meg két esküdttel.

— Még valamit, kedves kocsmáros úr. Az öregnek volt-e valami csomagja; volt-e nála bot, kalap stb.

A zsákja nem volt vele, kérem, de bot volt nála s egy szalmakalap volt a fején — erre jól emlékszem.

Míg a kocsmáros az elmondottakon töprengett s magyarázatát igyekezett kihámozni, Markos őrmester megköszönte a fáradságát s kiment az utcára a bíróhoz. Csendben értekezett vele szekerre ülve megindultak a már említett dülő uton.

A hullát az előjáróság gondjaira bízta, míg a bíróság kiszáll. Ő pedig Berkessel folytatta a nyomozást.

A nyomokat követve kijöttek a tengeri-táblából s a dülő-uton alig 20 lépésre már ráakadtak a gylkosság színhelyére. A letaposott fű, az elszórt véresöppek, távolabb a vértócsa porral behintve világosan mutatták, hogy a tett színhelyén állanak. Végig kutatták az árkot, a környéket, de bűnjelt nem tudtak felfedezni.

— Itt nincs bűnjel. No de sebjab, ha sietünk, minden lehet — szólott Markos őrmester s szivarra gyujtva járőrtársát is megkínálta, ki nem tudta őrsparancsnoka jó kedvét hamarosan megérteni.

A szekérhez érve felültek, miközben a bírónak kijelentette, hogy egy jó óra mulva visszajönnek.

— Hajts K — — s községbe, a hogy tudsz! — szólott a kocsisnak.

Utközben nem beszélt semmit. Látszott rajta, hogy erősen gondolkozik.

Mikor K — — s község alá értek, a szekeret megállította s a kocsisnak meghagyva, hogy várjon rájuk,

gyalog megközelítették a községet s a legszélső ház udvarára beléptek.

— Most jól vigyázzon, Berkes. Ide bemegyünk s ön készen tartott fegyverrel áll a míg én beszélek.

A házba belépve, a pitvarban, mely némileg kovacs-műhely jellegét viselte, a fujtató előtt szén pislogott. Markos őrmester a tűzhöz lépett s abból valamit kikapva a vizesdészába lökte, hol az sisteregre kila'ndt. A szobába nyíló ajtót belökte bekiáltott, miközben fegyverét lökészen tartotta.

— Gábor gyere ki!

A szobából ágynyirkórgás hallatszott s kevés vártatva egy magas cigány alakja jelent meg a küszöbön.

— Jó napot kívánok, őrmester úr. Mit tetszik parancsolni?

— Hát te még most is alszol? — Talán elfaradtál, a mikor az öreg Mihályt cipelpelt?

A cigány egész testében megrendült egy pillanatra, a mi az őrmester sas tekintetét nem kerülte el; de utóbb nevetve felelt.

— Bizony őrmester úr az éjjel későn jöttem haza, mert sokáig tartott a vásár.

— Gábor, te a vén Mihály koldust megölted és kiraboltad. Ne tagadd! Felszólítlak a törvény nevében, hogy a pénzt, botot s a kést, mivel kivégezted, add elő azonnal.

A cigány eleinte tagadni próbált, de az őrmester egy tekintetere megtörve beismerte tettét. A szobát átkutatva előtaláltott a kis harisnya az összekoldult pénzzel, a takarékpénztári könyvecske, az ólomgombos bőrködmön, melyről a nevezetes gomb hiányzott. Előkerült a kés is, meg a botnak egy kis darabja, a mit Markos a tűzből kapott ki bejövetelekor. A szalmakalapot már előbb elégette.

A cigányt megbilincselve, a bűnjelekkel együtt székre tették s még fenn volt a nap, a mikor a hullához visszatérve, Markos őrmester a már ott lévő vizsgálóbíróknak a kiderített esettel s a tetteszel beszámolhatott.

Közel járt az óra éjfélhez, mikor a járőr a fáradságos nap után, az ügyet teljesen rendezve, hazatérhetett pihenni a laktanyába.

Markos őrmester, miután leszereltek, barátságosan veregette meg vállát kedvenczének.

— Berkes, ezennel kinevezem önt hasznos házi madárnak.

ÉRDEKES NYOMOZÁSOK.

Egy lólopás kiderítése.

Irta: Máthé Miklós törzsrőmester.

Nagy hire volt az egész környéken N. P. nemzetes uramnak, mint x-i birtokosnak. Ezt a birnevet pedig nem annyira vagyonának köszönhette, bár az is volt

felesszámmal, mint inkább nemesfajú, gyönyörű lovainak. Nem is volt azon a vidéken olyan nemesfajta és szép lova senkinek. Beillett az egytől-egyig parádés-lónak, pedig igazonó állat volt valamennyi.

Gondoztatta is őket a nemzetes úr, mint a gyerekeit, sőt még tán azoknál is jobban, mert azokra gondot viselt a nemzetes asszony az ő figyelmeztetése nélkül is, de már a lovainra való felügyeletet maga teljesítette, szemelött tartván, hogy: a gazda szeme hizlalja a lovat.

De meg is volt a foganstja. Mert a főispáni installációra nem jött be még egy olyan négyes fogat, mint a nemzetes uré. Gyönyörű 16 markos volt valamennyi, világospej szőri, okosfejú, őzlábu paripa, szelid mint a bárány; öt éves mind a négy s a maga neveltje valamennyi.

Nem hagyta szólnékül, a ki ezt a fogatot a kocsi-sorban végig hajtatni látta. Sőt a méltóságos gróf alkuba is bocsátkozott a nemzetes urral az installáció után, bár ez kijelentette, hogy lovai nem eladók, leg-alább addig nem, míg házasulandó fia menyasszonyát még azon a télen haza nem hozza rajtok.

Meg is maradt e kijelentése mellett, daczára, hogy a gróf 6000 koronáig ment a lovakért adandó árban.

Mit tudhatta azt a nemzetes úr, hogy a lovakat addig el is lophatják. Nem bántotta ő életében senkiét, haragosai nem voltak, cselédei mind megbízható emberek.

Mégis megtörtént az a halatlan eset, hogy az installáció után pár hónap mulva, egy őszi zivataros éjszákán, valami istentelen ember, minden szó nélkül elszállította a négy csikót.

Az említett estén, ugyanis, a kocsis és béres, a jószágok rendezőzatala után, az installálójtókat behuzva, de be nem csukva, vacsorálni a konyhába mentek. Az állalókat bezárni nem volt szokásban, mert egyrészt a cselédség az istállóban szokott aludni, addig pedig, míg ott nem lehettek, nem kellett félni semmit, mert olyan három komondor kutya ügyelt föl a vagonyra, hogy azoktól, hir nélkül, illetve észrevétlenül, oda ugyan senki fia be nem tehető a lábát, naplemente után.

A cselédség a vacsora után tengerimorzsoláshoz fogott. Ment is a munka addig, míg a nemzetes úr ébren volt és meglepetéstől tarthattak, de mikor a Zsuzsi szolgáló hírül hozta, hogy a gazda lefeküdt, félbemaradt a munka s a jökevű legények a leány-cselédekkel együtt hanczurozással töltötték az időt.

Természetesen a munka így lassan haladt s azon vették észre magokat, hogy éji 12 órára jár az idő. Ez idő alatt künn szakadt az eső, fujt a szél, csak úgy zörgette az ablakot. Néha ugyan, mint mondották másnap, hallottak kutyaugatást, de egyéb zajt semmit.

A munka után a férfielédek nyugvóhelyükre tértek, azaz hogy csak tértek volna, mert bizony akkor éjjelre már vége volt ott minden nyugalomnak.

A kocsis ugyanis a mint az istállóhoz ért s annak ajtaját nyitva találta s a meggyújtott gyufa világítása mellett meglátta, hogy a négy csikó hiányzik, olyat kiáltott, hogy még a cselédányok is kiszaladtak rá. Volt remélet közöttük, egy se akarta a gazdát értesíteni. Végre is a kocsis bátorkodott rá s felkelte a nemzetes urat és tudtára adta a rémhírt, még pedig olyan siralmas ábrázattal, hogy a nemzetes úr ettől ijedt meg jobban, nem a nagy kártól.

Nosza esendőrökért zavarta a kocsisát.

Nem kellett messze menni, közel volt a laktanya. Még az őrmestert is ébren találta, éppen egy hasonló ügyről szóló fogalmazvány megszerkesztésével bajlódott, pedig csak az nap délután vonult be szolgálatból. Nem sokat gondolkodott, hogy mit tegyen, hanem a mint az egyszuszra elmondott panaszt végig hallgatta, rögtön szedte fegyverét és a helyszínére sietett. Tudta jól, hogy a nyomozást a szuroksötét éjben nem folytathatja, de legalább a helyszínét, a mennyire lehet, megtekinti, hátha valami oly nyomra vagy jelle talál, a mi regelre már elenyészik.

De bizony nem talált ott 'semmi különösét. A lovakat — a mint megállapíthatta — az istállóajtótól az udvar hátsó részén levő kapun át, kettesével a rakománys illetve luczernás kertbe vezették a tettesek és annak lakattal elzárt kapujáról a lakatot, vagy akkor, vagy már előzetesen letörve a lovakat a közeli kertalj felé elvitték. Ki tudja, hol jártak már ekkor velök. A kutyákat is megtalálták, ott voltak elnyulva, már ki is hülve, a fészter alatt egy csoportban egy megmérgezett sonkacsont körül.

Ezekután megnyugtatta a nemzetes urat s azzal az ígérettel, hogy reggel korán visszajön, az őrsre távozott. Elővette jegyzeteit, nyilvántartását és a lefektés helyett azokat kezdte tanulmányozni.

Már régi alütszt volt Fazekas Sándor őrmester s már 10 év óta volt az x-i őrsön. Ismerte körletében, de messze vidéken is a közártalmuakat s azok összeköttetéseit. Jegyzeteinek áttekintése után ezuttal is tisztában volt vele, hogy a lovakat bizonyára a Bácskában fogja megtalálni. Összepakolt tehánt mindent, a mire szüksége lehetett a nyomozásban s pár órai szunyya dás után a károszh sietett Kovács Sándor esendőrrel s a gazda által még éjjel felajánlott kocsin nyomozni indult.

Nehéz volt a dolga. Már a harmadik gyanusítottnál fordult meg, míg a negyediknél, Trumin Józsefnél bizonyosan nyomra vélt bukkanni. Ennek ugyanis át volt ázva teljesen a szüre, csizmai sárosak voltak. Más gyanu nem volt, de kezdetnek ez is elégnék látszott. Kérdéseire Trumin felematikusan feleletett, nem jött zavarba, de nem is várt az őrmester azonnali beismerést. Tudta jól, hogy ezzel szemben össze kell szednie minden tudását, megkeríteni előbb a lovakat, csak aztután bírhatja beismerésre, vagy még akkor sem.

Ötthagyta tehát a delikvenst minden további zakla-

tás nélkül és a kocsi is hazaküldte, vonattal utazott tovább le délnek, hogy a Truminnal összeköttetésben levő egyéneknek nyomozzon tovább. Nem kimélt sem éjjet, sem nappalt s harmadnapra siker koronázta fáradozását. Helyes nyomon indult s várakozása ellenére — mondhatni — véletlenül, kezébe került a tettes, de lovak nélkül.

Ugyanis, a mint egy bácskai faluból kocsin a hátra indult, s egyik fordulónál az országútra tértek, egy gyanus egyén jött velök szembe s a mint őket meglátta, mintegy ösztönszerűleg letérni igyekezett az utról, hogy a találkozást elkerülje. Az őrmester megállította, mire az idegen kénytelen-kelletlen a kocsihoz jött. Az őrmester leszálta a kocsirol, szemügyre vette az idegent s kérdéseket intézett hozzá, közben vizsgálgatta emberét. Az elébb akadozva, majd nyugodtságot szinlelve feleletett, hogy Kormánys Jánosnak hívják, ide való a közeli faluba s a tanyán volt látogatóban egy ismerősénél. Csak azt nem tudta elfogadhatóan igazolni, hogy hol és mitől lett sáros a csizmája szára hátulról egész szárhegyig, sőt még a nadrágja is. A hátánlevő összekötött batyura pedig azt állította, hogy jobbik kabátja és nadrágja van benne, de nehezen akarta a batyut kibontani. Hanem volt meglepetés, mikor a batyut kibontotta. Nem volt abban sem kabát, sem nadrág, hanem a káros egyik lópók-róca, a miről a járőr elinduláskor nem is tudott. Egyik sarkában ott volt a káros monogrammjá, különben is az őrmester ismerte a lópókrocót. Most meg az ismerőst nem akarta megnevezni Kormánys, a pókrócra meg azt mondta, hogy az uton találta.

A járőr erre Kormányst magával vitte s hosszas tudakozás után rátalált az ismerősre is. Neve ismert nek volt az őrmester előtt, de a lovakat nem találták nála. Atvizsgálta istállóját, fészterét, de nem találtak olyan helyet, a hol a négy lovat tarthatta volna.

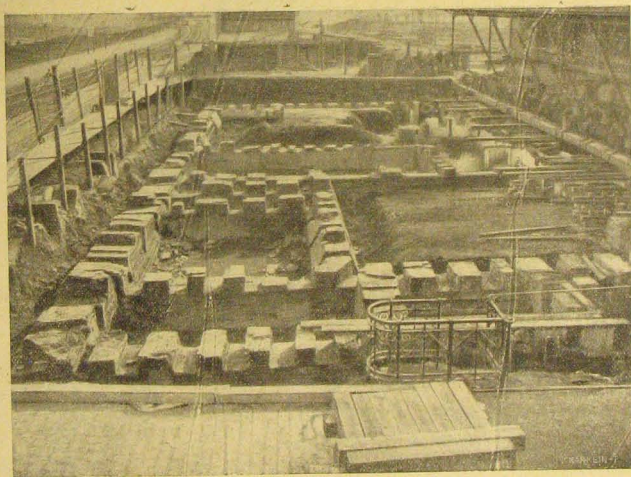
Már tovább akartak menni, mikor a véletlen ismét segélyükre jött.

Az előfogatos egyik lova ugyanis szoptatós kanca volt, otthon maradt csikaja után kezdett nyeritezni. Erre, mintha a föld alá hangzott volna, de közelről ismételt nyerítés hallatszott. A járőr is fogatosja jól hallotta ezt, de a két ember sehoggy sem akarta halani. Az őrmester újból vizsgálódni kezdett, az istálló és rakományok közeleben össze-vissza járkálva a földet és a kazlakat szurkálta szuronyával, mikor egyszerre egy szalmakazal belsejéből újból hallatszott a nyerítés, de ajtó vagy más bejárat seholsem látszott a kazalban. Szuronyával erre is rátalált s így derült ki, hogy a szalmakazal belseje üres volt s a bejárat egy deszkajátóval volt fedve, melynek külső része oly ügyesen volt beszöve szalmával, hogy a leggyakorlottabb szem se vette volna észre, hogy az a kazaltól egy különálló rész.

Íde volt elrejtve a nemzetes uram négy csikaja, de milyen állapotban. Csupa sár nyakig mind, lehajtva,

A pályaház régi helyén, az eltolás előkészületeinek kezdetekor.

Az alapfalazat, melyen az épület állt, az eltolási pályával s vízvezetéki cső-töltésekkel.

Az antwerpeni pályaház eltolása.

fáradtan ropogtatták ott benn az illatos szénát. S mint kiderült, Kormányos az nap hajnalban érkezett meg velük kerülő utakon és csak éjjelenként menve.

Másnapra hazérkeztek velők s a nemzeti úr sirt örömeiben, alig győzte ölelgetni, beczézgetni kedvencz állatait.

Az őrmester pedig a három tettest, — mert hiszen az olvasó kitalálhatja, hogy Trumin volt a harmadik, a ki mint «kiadó nászagy» a lovakat csak ellopni segített, míg a tovaszállítást, nehogy emennek távolléte feltűnjék, csak maga Kormányos végezte s mint látnuk, egészen szerencsésen, — átadta a törvényszéknek.

Fazekas őrmester ezen szép eredményével egy újabb győngyszemet fűzött eddig elért sikereinek sorozatához.

KÉPEINKHEZ.

Az antwerpeni vasuti pályaház eltolatása.

Többször hallottunk már arról, hogy különösen Amerikában nem tartozik épen a ritkaságok közé, hogy valamely épületet, ha régi helyén már utban van vagy más okból válik szükségessé eltoltatása, egyszerűen kiemelik helyéből és eltolják máshová. Most Antwerpenben meut végbe egy ilyen épület átköltöztetés. Antwerpenben ugyanis a vasuti pályát átalakították és a sínek eddigi irányát átváltoztatták. Ebből folyólag a pályaház sem volt többé alkalmas helyen és vagy le kellett volna bontani és újat építeni, vagy pedig a régit áttoltni. Az illetékes körök ez utóbbira határozták magukat és az eltolatás végrehajtását egy Weisz Henrik nevű magyar mérnökre bízták, ki a reá bízott feladatnak a legfényesebben meg is felelt.

HIREK.

Megtámadott járőr. November 11-én este hét óra tájban Unin községben Németh János csendőr és Norovszky János próbacsendőrből állott járőrt az ottani cigányok megtámadták. Németh csendőr a támadókra három lövést tett, minek következtében a cigányok közül Pollák István meghalt, Malik Kelemen pedig életveszélyesen megsebesült.

Tűz. Az Árvarármegyében levő szuharori őrskantanyája november hó 14-én délután leégett.

Megtámadott csendőr. Zsellér Pál csendőrt november hó 13-án este a temesmegyei Bavaniste községben Illics Dragolyub bavanistei lakos megtámadta és sérülése okozása nélkül reá egy lövést tett. Zsellér Pál csendőr támadója ellen kardot használt és azt kézcuklóján súlyosan megsebesítette.

KÜLÖNFÉLÉK

Az írófoll munkája. Egy francia írónak és statisztikusnak nagyon sok ideje lehetett, hogy megfigyelje az írófoll munkáját, illetve irás közben megtegye útját. Gyakorlott író átlag harmincz szót ír le percenkint. Ha a szavakat, azaz a toll kanyarulatait a betűalakoknak megfelelően fonállal pontosan elföldjük és azután a fonalt kinyújtjuk, a harmincz szó épen öt méternek felel meg, vagyis a toll a harmincz szó leírása alatt öt méter hosszú utat tett meg. Ezen az alapon számítva, egy óra alatt 300, egy nap alatt tíz órai munkaidőt számítva, 3000 méter utat tesz meg a toll, a mi egy év alatt 1095 kilométernek felel meg. Ugyanígy számítva egy percz alatt 480, egy óra alatt 28,800 kanyarodást, fel- és levezetést, hajlást végez a toll. Ha kiszámítjuk csak egy napra is a toll mozdulatát, nem kell csodálkoznunk, ha valaki írógörcsről panaszkodik.

Élet a fagyás után. Számos állat minden baj nélkül fagyhat meg, mert fölengedve ismét tovább él. Különösen a véglények, kerekese férgek, apró rákfélék és egyes rovarok tűnnek ki ezzel az életszívsággal; de a gerinczesek között is akadnak ilyen ellenálló természetűek: ilyenek a békák és a halak, melyek keményre fagyhatnak s ismét életre ébredhetnek. Legnagyobb ellenállanak a fagyának a gerinczetelenek petéi, a rovarok bábjai és a véglények tojtsjai. Az erdőpusztító apáczelepke petéi például 30 C. fok hideget eltűrnek; rokonának, a fenyőszövénynek petéi már sokkal kevésbé ellenállók, mert már 10 C. fokon, bábjai pedig már 6 C. fokon elpusztulnak, de a kitenél heryői bármily nátlunk előforduló téli hideget, baj nélkül állanak ki. Valamint vannak állatok, melyek nagyon alacsony hőfokkal, sőt a megfagyással is dacolnak, úgy viszont akadnak olyanok is, a melyek rendkívül magas hőfoku vizekben élnek. A hévízeknek is megvan a maguk sajátos és jellemző faunája. Ez a hévízi fauna ismét legnagyobb részét a véglények, kerekese férgek és apró rákából verbuválódik. De vannak csigák, kagylók és halak is, melyek hévízekben élnek. A 45 C. fokos aixi termákból kerekese férgek, az 50–60 fokos luisianai vizekből kagylók ismeretesek. Algír és Tunis 63—75 fokos hévízeiben többféle hal él.

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen levelekre, továbbá a szolgálattal kapcsolatos kérésekre a szerkesztőség nem válaszol.

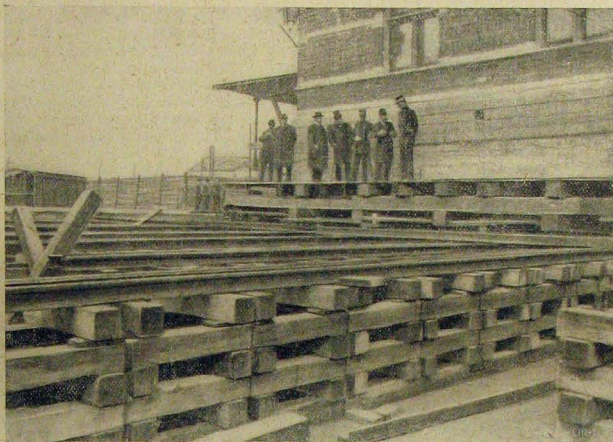
Keserűség. Névtelen levelekre nem válaszolunk.

B. Erdély. 1. Rangosztályba nem sorolt nyugállományú bavidijas a szolgálati szabályzat I. rész 281. pontjának utolsó bekezdése értelmében az egzenruhán és az ezzel járó oldalgyűrű viseletére nem jogosult. 2. A nyugdíjas özvegye csak akkor tarthat nyugdíjra igényt, ha férjével, annak haláláig együtt élt, vagy ha az együttélés bebizonyítottan a férj hibájából szakadt meg.

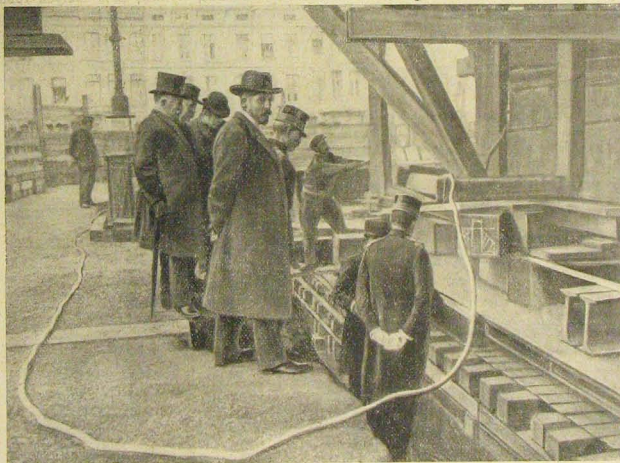
F. J. Mintán a nős parancsnok személyi futási- és világiatási átalánya kizárólag fűtés és világításra szolgál, természetes, hogy ő egyéb, a laktanyaberendezéshez tartozó tárgyak beszerzésére, ezen átalányból nem is kötelezhető.

K. G. 1. A huszonnyer elsőrendű bizlatt ökrök husából készül. 2. A tábornoki rendfokozatok a következők: vezérőrnagy, altábornagy, tábornokszernagy, (illetve ha az illető lovasezred parancsnok volt, akkor lovassági tábornok) és végül tábornagy. Ez utóbbi állás jelenleg betöltetlen. Az utolsó tábornagy Albrecht főherczeg Ö Fensége volt.

173. 1. A szuronyhüvely a szolgálati utasítás 5. § 1. és 2.

A pálya, melyen az épületet eltolják.

A belga trónorokos nézi az eltolást az önműködő lécezen.

Az antwerpeni pályaház eltolása.

bekezdése értelmében szolgálatba mindenkor elviendő. 2. Elővezetések alkalmával a székesfőváros és törvényhatósági joggal felruházott városok belterületén a járók a szoronyt elrejtjeni tartozik, míg minden más helyen az feltűzve marad. Az elővezetendők átadása után is ez az irányadó. 3. Mint szabályellenest nem visulheti.

Sz. esendőr őrsvezető. Kötelezőjét indokolt kérelmére a kerületi parancsnokság visszaadhatja.

B. F. G. Nemesi előnévnek használatását, ha ahhoz való jogosultságot okmányokkal igazolni képes, ezek előmutatása mellett kihallgatáson kérheti.

L. J. esendőr. Forduljon kérésével közvetlen az említett czégghez.

Körösvölgyi. Nincs hatályon kívül helyezve.

Csiszér őrsvezető. A járásparancsnokságok II. altisztejei ugy a tisztállomások, valamint a kikülönített járáros szék helyein is az őrsparancsnokok számára előírt napi három, illetve négy órai szolgálatteleire kötelezettek.

Sz. járásörmester. Sajtóhiba, de nem érdemel utólagos correcturát.

Nagyvölgy. Az előbbi csapattestéhez közvetlenül visszalépő esendőr kapja a rendfokozatának megfelelő és napi 30 fillérből álló tizedesi zsoldot, a belépését követő év január 1-től pedig a tizedeseket megillető havi 15 koronából álló altiszti szolgálati jutalomdíjat. Hogy mennyi idő alatt léptetik elő, az a körülményektől függ.

Hegyvidéki. Felvétele alkalmával három évi szolgálatra kötelezte magát, azt tehát ki is kell töltenie. Ha panaszra van, szolgálati uton orvoslást kérhet előjáró szakasparancsnokságtól.

Sz. K. őrsvezető. A napi betétet befizetni tartozik, ezzel szemben azonban a külszolgálatban eltöltött idő után — ha a közigazdálkodásból élelmiszert magával nem visz — a kijáró térít-ményt a közigazdálkodás a hó végével az illetőnek kifizetnie köteles.

Patakyl őrsvezető. A kinevezések még nem történtek meg, — a mint értesültünk — rövid idő alatt meglesznek.

Cz. K. örmeister. Minthogy a gazda és családje között fennálló szerződés előttünk ismeretlen, a kérdésre nem válaszolhatunk. Ha azonban a gazda követelése a családjalával szemben jogosulatlan, utóbbi az ellen a közigazgatási hatóságnál orvoslást talál.

Cs. Gy. esendőr. 1. Az említett bank- és váltóüzlet tulajdonosai tényleg megszöktek, s így keresetét nincs nivel szemben érvényesítenie. Részletitv próbálja meg valamely fővárosi pénzintézet, illetve banknál értékesíteni. 2. Ha nem járóvezetői minőségben teljesít szolgálatot, akkor a járóvezetői jelvény nem viselheti.

S. B. Páczin. Az eset annak idején térszűke miatt nem közölte-tett, mint jelentéktelen esetnek közlése pedig ma már nem időszerű.

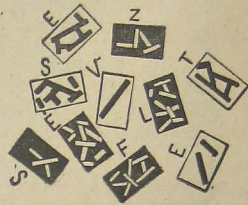
S. V. 16. Ha való az, hogy az őrs az ön bevonulása után, annak dacára, hogy közigazdálkodása jól állott, az alaptökét 60-ról 100 koronára emelte, de a 40 korona külömbletet a gazdálkodás többi tagjai nem fizették be és annak befizetését csak öntől követelik, akkor ezen eljárás szabálytalan s annak orvoslását szakasparancsnokságtól kell kérnie.

K. M. Ölbö. Ha nem a család által a szolgálatadója kúrára elkövetett lopásról, hanem 25 korona kárértéki mezőrendőri kihágásról van szó, akkor annak elbírálására a mezőrendőri törvény 103. §. 3. pontja értelmében a községi előjáróság illetékes, sőt még a 40 korona kárérték is meghaladó kihágási esetekben is a községi előjáróság hivatott eljárni, ha a káros a mezőrendőri törvény 110. §-ában meghatározott kárával megelégszik, tehát a mezőrendőri kihágás elbírálása csak akkor tartozik a szolgabírói hivatal elé, ha az okozott kárja 40 koronát meghaladja és káros a törvény 110. §-ában meghatározott kárával meg nem elégszik. Az ön esetében tehát az ügy a községi előjáróságnak

lett volna feljelentendő. A káros külömben az okozott káráj meg-térítésén kívül a kártokozónak megbüntetését is — nézetünk szerint — nem követelheti. Egyébként kívánatára közöljük a mezőrendőri törvény 110. §-át: A káráj legelőkön: 1 drb. lóért, öszvérért, számárért, vagy szarvasmarháért 1 korona, 1 kecskéért 70 f, 1 sertésért 50 f, 1 juhért 30 f, 1 ludért 10 f, 1 drb. más baromfiért 5 f. Ha a legeltetés bevetett, illetve beültetett földeken, réteken, árvédelmi vagy csatornatöltéseken történt, a káráj két-szeres, ha pedig a mezei tórnymek érési idejében avagy kertekben, fásiskókban vagy szőlőkben, avagy általában éjjel történt a káráj háromszoros összege állapítandó meg.

FEJTÖRÖK.

Képtalány.

Verstalány.

Két szótagos nevem toronyban láthatod,
S reggel, délbe, este mindnap hallhatod.
De ha egy betűmet eltalálnád venni,
Ha csivakodsz biztos' be fog kivetkenni.
Ha pedig ezt ismét a helyére teszed,
S cserébe az első szótágom elveszed:
A másik szótágból azt fogod olvasni,
Hogy ezért az egyért érdemes fáradni.

Számталány.

Egy küldöncz után, ki tíz nap előtt elindult egy bizonyos helyről, egy másik küldönczöt küldenek utána ugyanazon helyről és ugyanazon uton olyan utasítással, hogy a helyre elérve, annak egy levelet átadjon. Ha most az első küldöncz naponta 4 a második küldöncz pedig naponta 9 mérföldnyit utat tesz meg, útjának hányadik napján fogja az utóbbi az első küldönczöt elérni.

Megfejtési határidő: 1907 decz. 2.

Mind a három talányt megfejtők között egy darab Erzsébet-királyné sanatoriumi sorsjegy lesz kisorsolva.

*

Lapunk 45. számában közölt fejtörök helyes megfejtése:

Képtalány: «Hathatos Orvosság». — Betűrejtvény: «Falurosza». — Számrejtvény: «22».

*

Helyesen megfejtették: Deli János esendőr Göd (Pestmegye), Grossli Gyula ez. őrsvezető Budapest, székesfehérvári őrs.

*

A kisorsolt Erzsébet-királyné Sanatorium-sorsjegyét Deli János esendőrnek Gödre (Pestmegye) elküldöttük.

HIVATALOS RÉSZ.

Büntetőjogi döntvények.

Csendőrnek bíróság előtt tetleges bántalmazása hatóság elleni erőszak.

A csendőr, mikor felettes hatóságának meghagyására a bíróság előtt megjelenik és az általa hivatalos eljárása alatt tapasztaltakra vonatkozóan tanúként kihallgattatik, hivatalos eljárásban levőnek tekintendő; ennél fogva az ellene ezen hivatalos eljárása alatt elkövetett tetleges bántalmazás a Büntetőrvénykönyv 165. paragrafusában körülírt hatóság elleni erőszak tényálladékát állapítja meg.

(Curia, 1907. szept. 17. 7456/907. sz. a. I. Bt.)

Közigazgatási döntvények.

Sajtótermékek ingyen osztogatása.

Sajtótermékeknek ingyen osztogatása csak hatósági engedély mellett gyakorolható.*

(A m. kir. belügyminiszter 26,754/1907. sz. a. a. székesszék főváros polgármesteréhez intézett rendelete.)

Képes levelezőlapok utcai árusítása.

Képes levelezőlapok utcai árusításához a közigazgatási hatóság engedélyje szükséges.

A m. kir. belügyminiszter 31648/1907. sz. a. a. székesszék főváros polgármesteréhez intézett rendelete.)

Halászás cselekménye és kísérlete.

Halfogásra alkalmas hálónak a vízbe való kivetése a halászás tényálladékát képezvén, az, a ki, bár más tulajdonát képező és más által kivetett háló mellé áll, hogy abból a belekerülő halakat kifogja, nem a halászás kísérletét követi el, hanem a halászás cselekményét.

(A m. kir. földmivelésügyi miniszter 1906. június 7-iki 95,455/906. sz. határozata.)

Őrs áthelyezése.

A tolnamegyei simonmajori őrs Hidjapusztára helyeztetett át, hol működését 1907. évi november 1-én megkezdette.

* Az utcákon és nyilvános helyeken osztogatni szokott meg-bívkó és kereskedők reklámzsedulái ide nem tartoznak.

Őrs felállítás.

A VI. számú csendőrkerület területén a Győrmegeye pusztai járásában fekvő Táp községben 1 őrsvezető és 4 csendőrral felállított új őrs szolgálati működését 1907. nov. 8-án megkezdte.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Előléptettek:

1907. november hó 1-ével:

a m. kir. I. sz. csendőrkerület állományában:
Tabár Antal, Csiki Sándor, Jesik János, Tóth János, Szöllösi Sándor és Balázs József őrsvezetők, *czimzetes őrmesterek.*

Besenyi Gáspár és Tóth Mihály, I. számú csendőrkerületbeli ez. őrsvezető, II.-od altisztek, *őrsvezetőkké;* végül

az öt évi tényleges szolgálat befejezése után:

a m. kir. I. sz. csendőrkerület állományában:

Rákosi Gyerkó Zsigmond, Szász Ferencz, Baricz Imre, Fábidi József, Halász Lajos, Csizsér János, Székely Ferencz, Veres Balázs, Jakab József, Sztójka Demeter, Tatár Onisius, Katona János, Csiki Domokos, Páspók Ferencz, Bükösi Mihály, Simó Mihály, Hegyi János, Palocsai Gyula és Elekes József csendőrök, *csendőr czimzetes őrsvezetőkké.*

Katonai szolgálati jel.

A m. kir. I. számú csendőrkerület állományában:
Gyarmati Lajos csendőr ez. őrsvezető 1907. okt. 21-én,
Pálfi Lőrincz csendőr ez. őrsvezető 1907. okt. 24-én,
Kibédi Sándor ez. őrmester 1907. okt. 1-én, *Fehér József* csendőr ez. őrsvezető 1907. okt. 22-én és *Csizsér Menyhért* csendőr ez. őrsvezető 1907. okt. 22-én —
 a II. osztályú legénységi katonai szolgálati jellel el-láttattak.

PÁLYÁZATOK.

Egy irtóki állás a mezőlaborcai szolgabírói hivatalnál. Fizetés 1400 korona. Lakpénz 300 korona. Négy középiskolai osztály. Kérvények Zemplén vármegye alispánjához 1907. decz. 6-ig. A nyugdíjazás esetében követendő eljárásra a honvédségi Rendeleti Közlöny (Szabályrendeletek) 1907. évi 14. számában 3833/eln. szám alatt közzétett körrendelet irányadó.

Egy irtóki állás Háromszék vármegye alispáni hivatalánál. Fizetés 1400 korona. Lakpénz 360 korona. Négy középiskolai osztály. Kérvények Háromszék vár-

Magyarnak Pécs! — Németnek Bécs!

A szolgálat érdeke

is megkívánja a pontos órát. Legnagyobb választék a legpontosabb órákról és divatos ékszerekről képes arjegyékemben, melyet ingyen és bérmentve küldök bárkinek, ki ezen lapra hivatkozik.

SCHÖNWALD IMRE, PÉCS, órásmest. és ékszergy.

megye alispánjához 1907 decz. 20-ig. A nyugdíjazás esetében követendő eljárásra a honvédségi Rendeleti Közlöny (Szabályrendeletek) 1907. évi 14. számában 3833/eln. szám alatt közzétett körrendelet irányadó.

Egy hivatalozgalmi állás a mezőlaborzei szolgabírói hivatalnál. Fizetés 600 korona. Lakpénz 160 korona. Ruhailletmény 80 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények Zemplén vármegye alispánjához 1907. évi december hó 6-ig. A nyugdíjazás esetében követendő eljárásra a honvédségi Rendeleti Közlöny (Szabályrendeletek) 1907. évi 14. számában 3833/eln. sz. alatt közzétett körrendelet irányadó.

Egy hivatalozgalmi állás a győri felmérési felügyelőségénél. Fizetés pótlékkal 600 korona. Ruhailletmény 60 korona. Természeti lakás. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a győri felmérési felügyelőséghez 1907 decz. 2-ig.

A magyar királyi államvasutak téli menetrendje.

A vonatok indulása Budapest nyugoti p. u.-ról.
Érvényes 1907 október hó 1-től.

Déletlőt		Délután	
vonat szám	óra perc	vonat szám	óra perc
102	1 00	kel.ost. (Wien, Páris, Ostende, London)	6 04
148	5 45	szv. Rákospala-Újpest	12 15
712/a	5 50	» Szeged, Szolnok	12 15
150	6 00	» Parkány-Nána	12 15
150	6 15	» Göd	12 15
4102	6 30	» Esztergom	12 15
9502	6 40	» Lajosmizse, Kécskemet	12 15
148	6 55	» Rákospala-Újpest	12 30
1404	7 20	» Zsolna, Berlin	12 40
104	8 00	» Wien	12 45
152	8 35	» Dunakeszi-Alag	12 50
712	8 30	» Temesvár, Kátrásos, Bázis	13 00
116	9 20	» Wien, Berlin	13 15
154	9 35	» Rákospala-Újpest	13 20
708	9 40	» Bükarest, Bázis	13 30
9508	11 15	» Lajosmizse, Kécskemet	16 15
156/a	11 25	» Rákospala-Újpest	16 15
1	16 30	» Vasár- és ünnepnapokon bezárólag november 17-ig közeledik.	
2	16 30	» November 1-től bezárólag március 31-ig Dunakeszi-Alagig is közeledik.	
3	16 30	» Csak október és április hónapokban közeledik.	
4	16 30	» Minden kedden, esztűrtőn és vasárnapon közeledik.	
5	16 30	» Minden szerdán és szombaton közeledik.	
4002	6 00	szv. Esztergom	4 10
		» Dörög	4 20
		» Piliscsaba	4 30
		» Esztergom	4 40
		» Esztergom	4 50
		» Esztergom	5 00

A vonatok érkezése Budapest nyugoti p. u.-ra.
Érvényes 1907 október hó 1-től.

Déletlőt		Délután	
vonat szám	óra perc	vonat szám	óra perc
701/a	12 50	kel.ost. (Konstantinápoly)	15 50
721	5 30	» Bükarest	15 55
143	5 35	» Czegléd	16 00
721/a	5 45	» Dunakeszi-Alag	16 05
4109	5 50	» Monor	16 10
6505	6 00	» Dörög	16 15
6701	6 15	» Lajosmizse	16 20
145	6 25	» Szolnok, Czegléd	16 25
1402	6 35	» Rákospala-Újpest	16 30
217	7 05	» Berlin, Zsolna	16 35
709	7 15	» Bükarest, Bázis	16 40
4101	7 20	» Esztergom	16 45
117	7 55	» Rákospala-Újpest	16 50
6501	7 50	» Páris, Wien	16 55
149	7 55	» Kécskemet	17 00
131	8 10	» Lajosmizse	17 05
713	8 20	» Göd	17 10
151	9 10	» Parkány-Nána	17 15
705	9 15	» Rákospala-Újpest	17 20
1408	9 25	» Esztergom	17 25
4103	10 10	» Bükarest, Bázis	17 30
153	10 20	» Rákospala-Újpest	17 35
715	10 30	» Szeged, Szolnok	17 40
119	10 50	» Esztergom	17 45
1	11 00	» Vasár- és ünnepnapokon bezárólag november 17-ig közeledik.	
2	11 00	» November 1-től bezárólag március 31-ig Dunakeszi-Alagig is közeledik.	
3	11 00	» Csak október és április hónapokban közeledik.	
4	11 00	» Minden kedden, esztűrtőn és vasárnapon közeledik.	
5	11 00	» Minden szerdán és szombaton közeledik.	
4009	5 55	szv. Dörög	4 05
4001	7 35	» Esztergom	4 15
4003	10 20	» Esztergom	4 25
4005	4 30	szv. Esztergom	4 40
4011	4 35	» Piliscsaba	4 45
4007	9 35	» Esztergom	4 55